

Everghetinos - Tema 7 (1) (Ρουμανικά, Romanian)

De multe ori sufletele celor

îmbunătățiți sunt mângâiate în ceasul morții de o adumbrire dumnezeiască și așa se despart de trup

1. A Sfântului Grigorie Dialogul

1. În ținutul Nursia era un preot, care păstora cu mare frică de Dumnezeu biserica ce-i fusese încredințată. Acesta, din ziua hirotoniei sale, își iubea nevasta ca pe o soră, însă se temea de ea ca de un dușman. De aceea niciodată, pentru nici o pricină, nu i-a îngăduit să se apropie de el, ci a înlăturat cu totul orice familiaritate în viețuirea lor împreună. Căci bărbații cei sfinți, pe lângă toate celelalte fapte bune, au și această însușire: ca nu numai de cele necuvenite să se țină departe, ci de multe ori să curme și pe cele care le sunt îngăduite. De aceea și bărbatul acesta, ca să nu cadă în vreo greșală din pricina ei, nu primea să fie slujit de dânsa nici măcar în cele de neapărată trebuință. ([περισσότερα...](#))